

selv, indtil videre kun vil indvandre urter og græsarter, medens der næppe inden for en menneskealder vil opstå egentlig kratvækst.

Regeringen har derfor ment at burde foreslå, at der af statskassen stilles et beløb til rådighed til at gennemføre en beplantning af disse arealer efter samme retningslinier, som har været fulgt ved de tidligere gennemførte plantningsarbejder.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Der foreslås ved denne bestemmelse en deponeringsordning, der knyttes til påbegyndelse af brunkulgravning samt fortsættelse af igangværende brunkulbrydning ud over 3 måneder efter lovens ikrafttræden. Dette tidsrum er valgt som en passende overgangsperiode inden deponeringsordningens ikrafttræden for igangværende lejer og skal anvendes af producenterne til at udarbejde eller lade udarbejde den fornødne plan for arealernes senere tilplantning m. v. samt til indbetaling af sikkerhedsstillelse.

Udgifterne til planlægning, tilplantning, tilsyn og efterbedring forventes for disse lejers vedkommende i almindelighed at kunne holdes indenfor et beløb af ca. 2 000 kr. pr. ha.

Til § 2.

Bestemmelsen tager sigte på en fortsættelse af de plantningsarbejder, der har fundet sted siden finansåret 1949-50, idet der dog foruden plantning ved offentlig foranstaltning foreslås ydet kontante tilskud til ejere af brunkularealer, der ønsker selv at forestå en tilplantning.

Til §§ 3 og 4.

Det foreslås, at nærmere regler for lovens gennemførelse, herunder bestemmelser angående arbejdskraften, fastsættes administrativt, samt at der i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 1, er hjemmel til at idømme de ansvarlige — eventuelt vedkommende selskab m. v. — bødestraf og tvangsbøder.